

Den næste sag på dagsordenen var:

15) Første behandling af:

Forslag til folketingsbeslutning om Danmarks ratifikation af konvention om forbud mod eller begrænsninger i anvendelsen af visse konventionelle våben, som må anses for at være unødigt skadevoldende eller for at ramme i flæng.

(Beslutningsforslag nr. B 24. Fremsat 17/2 82).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Erik Andersen (S):

Socialdemokratiet anbefaler dette forslag til folketingsbeslutning til vedtagelse.

Bo Kristensen (KF):

Det konservative folkeparti kan tilslutte sig udenrigsministerens forslag om Danmarks ratificering af denne konvention.

Bjørn Elmquist (V):

Da mit partis ordfører, hr. Sønderby, ikke kan være til stede, skal jeg på hans vegne sige, at det samme er tilfældet for venstre.

Riishøj (SF):

Jeg kan for SFs vedkommende sige, at vi naturligvis også går ind for ratifikation af denne traktat, som har en lidt mærkelig titel, må man nok sige. Der er vel også andre våben, der er unødigt skadevoldende og rammer i flæng; de er vist ikke alle nævnt i denne traktat. Det viser lidt om, hvilken krise internationale nedrustningsforhandlinger er i, at alt, hvad man kan nå til, er en traktat med dette indhold. Men der er klart fremskridt i denne traktat, og traktater – selv om de er vage, og selv om de ikke indbefatter alle våben – kan bruges som et opinionspres. Og bare det, at stormagterne forhandler, er selvfølgelig et fremskridt i sig selv.

Det er klart, at man må ratificere denne traktat, men samtidig må man erkende, at det er ikke de store resultater, man åbenbart kan nå frem til i den internationale situation i dag.

Arentoft (FP):

Jeg må erklære mig enig med hr. Riishøj i spørgsmålet om, hvilken værdi man kan tillægge traktater, men det er nødvendigt, at man benytter forhandlingens vej, og at man laver traktater, så længe det overhovedet er muligt. Derfor skal der ikke herske nogen tvivl om, at vi selvfølgelig går ind for, at man ratificerer denne traktat.

Der står bl.a. i bemærkningerne:

»Så længe det endnu ikke er lykkedes det internationale samfund at afskaffe militær magtanvendelse, er bestræbelserne for at beskytte krigens ofre – de syge og sårede, civilbefolkningen, krigsfanger såvel som dem, der deltager aktivt i kamphandlingerne – kun alt for ofte aktuelle.«

Og det er jo så sandt, som det er sagt. Lykken ville være, hvis man kunne afskaffe alt, hvad der hedder krigsvåben og den slags ting, men desværre er det utopi, og så længe situationen er sådan, må man altså lave sådanne traktater og håbe på, at de bliver overholdt.

Det ville simpelt hen være en lykke, hvis indledningen til traktaten kunne gennemføres. Der står nemlig:

»De høje kontraherende parter... erindrer om, at enhver stat er forpligtet til, i overensstemmelse med De forenede Nationers pagt, i deres internationale forhold at afholde sig fra trussel om eller anvendelse af magt mod en anden stats suverænitet, territoriale ukrænkelighed eller politiske uafhængighed eller på en hvilken som helst anden måde, som er uforenelig med De Forenede Nationers formål.«

Det kan ikke siges smukkere. Gid alle vil leve op til det!

Men efter at jeg har læst bemærkningerne igennem, er der en ting, der undrer mig. Der står, at der deltog 85 stater. Jeg vil gerne spørge udenrigsministeren: hvor mange har underskrevet protokollen, og hvor mange har til dato ratificeret? Det er ikke nævnt i bemærkningerne.

Brusvang (CD):

Centrum-demokraterne har naturligvis deres tvivl med hensyn til, hvor realistisk det er at vedtage sådanne forbud, men vi lægger vægt på de synspunkter, der er fremført af regeringen om, at en vedtagelse af disse forbud må være egnet til at skabe et virksomt